

Valget i 1920 vilde Egne som de, det ærede Medlem taler for, være svagere repræsenteret efter det foreliggende Valglovsforslag end efter den nuværende Ordning. Typisk er i saa Henseende — det har jeg paapeget — det Amt, hvori den højtærede Indenrigsminister søger Valg, Ringkøbing Amt, som fra at være blandt de stærkest repræsenterede efter den nuværende Valglov rykker ned til at blive blandt de svagest repræsenterede efter Ministerens eget Valglovsforslag. Hvorledes han er naaet til dette besynderlige Resultat, har jeg paavist forrige Gang og skal ikke gentage nu.

Jeg skal saa vende mig til den højtærede Indenrigsminister, hvis Humør var ganske overordentlig daarligt i den Tale, han holdt i forrige Uge. Naar den højtærede Minister er i daarligt Humør, glider han saa at sige tilbage til en tidligere Periode af sit Liv, saa tror han, han staaer paa et Kateder, hvor det gælder om at tiltale Elever og irettesætte dem, naar han ikke synes, de har lært deres Lektie tilstrækkelig godt. Men det er meget uheldigt, at det netop er Humøret, som fremkalder denne Forestilling hos den højtærede Indenrigsminister, thi hvis der er noget, en Pædagog skal bestræbe sig for, saa er det at være i ligeligt Humør, han maa ikke lade Eleverne mærke sin Irritation, thi saa vil de ikke tage noget Hensyn til hans Advarsel.

Grunden til, at den højtærede Minister var i daarligt Humør, var jo det, at han stod her og forsøgte at tale Liv i noget dødt, og det lader sig ikke gøre. Der er allerede her genkaldt et historisk Ord af Hr. J. C. Christensen om et politisk Forslag fra den nuværende højtærede Statsminister, en Betegnelse for en død politisk Ting, nemlig: den døde Mus; det var det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, som fremhævede dette Udtryk. Vi har ogsaa tidligere haft saadanne Betegnelser for døde Ting, f. Eks. den døde Torsk — der er jo et gammelt Ord, der siger: at være død som en Sild. Det foreliggende Lovforslag er i enhver Henseende lige saa dødt som enhver af de politiske Ting, som er blevet betegnet med disse malende Ord.

Ministerens Tale mindede mig dog egentlig ikke om denne Død, men om en anden. Man har i den sidste Tid gjort mærkelige og interessante Eksperimenter med døde Høns, hvis Kød man kan faa til at leve, efter at Hønen er død. Man ernærer Vævet i Hønssekødet paa kunstig Vis og faar det til at leve i ubegrænset Tid, og det vokser ubegrænset, saaledes at man

stadig maa skære bort af dette mærkværdige levende Kød, for at det ikke skal vokse til aldeles uhorste Proportioner; man har regnet ud, at hvis man ikke skærer bort af dette Væv, men lader det vokse og vokse, vil det i Løbet af et forholdsvis overskueligt Tidsrum kunne fylde hele Verdensrummet. Ministerens Tale mindede mig om Forsøget paa at holde kunstigt Liv i et saadant Væv, og nu haaber jeg, at den højtærede Minister vil følge de Eksperimentatorer, som har gjort de omtalte Eksperimenter, ved i rette Tid at skære bort af Vævet, saaledes at det ikke kommer til at fylde hele denne Sal.

Den højtærede Indenrigsminister polemiserede mod min Tale navnlig ud fra en principiel Bebrejdelse, nemlig den, at jeg i Ordene støttede Enmandskreds-Systemet, men forlod det i Handling. Den højtærede Minister ved meget godt, hvorledes min Stilling er, og den fremtraadte ganske tydeligt i Talen. Jeg har ment det ønskeligt, at der skulde gøres Forsøg paa at bevare Enmandskredsen i Forbindelse med Forholdstalsvalg. Jeg har selv gjort et praktisk Forsøg derpaa, men har erkendt, at det ikke kunde være bærende for en politisk Udvikling i Længden. Jeg har endvidere henvist til, at teoretiske, ganske upartiske videnskabelige Undersøgelser af hele Problemet: Enmandskredse plus Forholdstalsvalg, har godtgjort, at Systemet ikke kan siges at være nogen fuldkommen Forholdstalsvalgmaade, fordi det aabner Adgang til Manøvreringer, som vil kunne forvanske selve det, der skal tilsigtes ved Valgmaaden, og at i alt Fald kun et ubegrænset Antal Tillægsmandater kan fjerne enhver Interesse i saadanne Valgmanøvrer; thi Valgmanøvrer kunde jo ellers have den berettigede Begrundelse, at man vilde søge at modvirke noget i Valgloven, som hindrede Forholdsmæssigheden i at komme til Udtryk, men hvis Forholdsmæssigheden var sikret i enhver Henseende, forsvandt jo Interessen for at manøvrere. — Derefter har jeg i Valglovskommissionen set paa de Forslag, som kom frem, og ud fra en Undersøgelse af dem forkastet dem.

Den højtærede Minister har gjort det samme, thi han har ogsaa forkastet de Forslag til Enmandskredsenes Bevarelse, som er fremkommet i Valglovskommissionen, og har fremsat sit eget Forslag. Og nu kan det dog ikke undre ham, at det, man gør med hans eget Forslag, er det, som man har gjort i Valglovskommissionen, og det samme, som han selv har gjort overfor det af Hr. Jensen-Sønderup i Valglovskommissionen udarbejdede Forslag, nemlig at undersøge